

Sygn. akt II W 459/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Urszula Sahwin-Kowalczyk

Protokolant: Monika Malanowska

przy udziale oskarżycielki posiłkowej E. S. (1)

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 19.08.2016r., 16.09.2016r., 08.12.2016r.

sprawy przeciwko H. S. urodz. (...) w S., córki Z. i M. z d. P.

obwinionej o to, że: w okresie czasu 15.04.2014 r. – 19.09.2015 r. w miejscowości S., ul. (...) na terenie cmentarza poprzez wyrzucanie i uszkodzanie kwiatów, wiązanek, zniczy ustawionych na grobie złośliwie niepokoiła w celu dokuczenia E. S. (1),

tj. o wykroczenie z art. 107 k.w.

orzeka

I. obwinioną H. S. od popełnienia zarzucanego jej czynu uniewinnienia.

II. na podstawie art. 119 k.p.s.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia obwinioną z obowiązku zwrotu kosztów i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt :II W 459/16

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona H. S. jest współwłaścicielką m.in. z pokrzywdzoną E. S. (1) nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) . Obwiniona H. S. jest siostrą cioteczną jej nieżyjącego ojca C. P. , który pochowany jest na cmentarzu przy ul. (...) w S.. W/w są w konflikcie , głównie na tle majątkowym. W okresie od połowy kwietnia 2014 roku pokrzywdzona E. S. (2) zauważyła , że z grobu jej ojca ginęły wiązanki , kwiaty oraz znicze , które tam stawiła.

Obwiniona H. S. była badana przez biegłego lekarza psychiatrę , który nie rozpoznał u niej choroby psychicznej , ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznał jedynie zaburzenia adaptacyjne. Ten jednak stan psychiczny nie znosił , ani nie ograniczał jej zdolności do rozpoznania znaczenia zarzucanego jej czynu , ani zdolności do pokierowania swoim postępowaniem . Zdaniem biegłej , poczytalność obwinionej nie budzi żadnej wątpliwości oraz pozwala jej na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia obwinionej H. S. /k-81/, częściowo zeznania pokrzywdzonej E. S. (1) /k- 3-3v,81-82/, dokumentację fotograficzną /k- 9-16/, nagranie /k-85,87/, opinie /k-99-101/.

Obwiniona H. S. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła , że w obecnym miejscu jej zamieszkania , mieszkała kiedyś pokrzywdzona ze swoimi rodzicami. Pomiędzy nimi ciągle dochodziło do konfliktów związanych z użytkowaniem wspólnej nieruchomości. W/w podała nadto , że na cmentarz , gdzie leży pochowany ojciec pokrzywdzonej przychodzi bardzo często. Jednak tylko raz się zdarzyło , że zabrała z grobu ojca pokrzywdzonej brudną wiązankę , którą zresztą na drugi dzień odstawiła oraz ze dwa razy ,gdy „ skubnęła” jakiś kwiatek z wiązanki . Było też raz tak , że wylała ze znicza wodę , która w niej zalegała. Nie zrobiła jednak tego ze złośliwości .

Sąd zważył , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , nie dał podstaw do uznania obwinionej H. S. winnej popełnienia zarzucanego jej czynu. Obwiniona nie przyznała się do winy i zdaniem Sądu , w sprawie nie ma żadnego nie budzącego wątpliwości dowodu , który wskazywałby na jej sprawstwo. Jak wynika bowiem z zeznań pokrzywdzonej E. S. (1) , od połowy kwietnia 2014 roku z grobu jej ojca zaczęły znikać wiązanki , kwiaty i znicze. Zbiegło się to z tym , kiedy zwróciła obwinionej uwagę , że nie może dostać się do domu , który jest jej współwłasnością. Pokrzywdzona nie była świadkiem , aby wiązanki , kwiaty i znicze zabierała obwiniona. Za każdym jednak razem kiedy je tam postawiła , zaczęła je fotografować. Wiązanki zaś zabetonowała w doniczce. Po jakimś czasie stwierdziła , że z doniczki tej wyrwane są kwiaty , a kostka przy grobie i sam grób zalany jest parafiną. W dniu 12 września 2015 roku Straż Miejska w S. na jej prośbę zainstalowała na cmentarzu tzw.” fotopułapkę”. Pod koniec września pokrzywdzona udała się do Straży Miejskiej w S. , gdzie uzyskała informację , że na zdjęciach uwidoczniła jest obwiniona oraz jej zachowanie oraz , że w/w zobowiązała się do oddania wiązanki , którą zabrała z przedmiotowego grobu. Obwiniona w rozmowie z pokrzywdzoną nie przyznała się jednak , że zabierała z grobu jej ojca znicze , wiązanki i kwiaty .

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej , za wyjątkiem części , w której podała , że na zdjęciach z tzw. „ foto-pułapki „ uwidoczniła jest sprawstwo obwinionej. Odtworzone bowiem przez Sąd pliki ze zdjęciami , nie potwierdzają w/w okoliczności. Nadto , zawierają błędną datę z uwagi na awarię kamery.

Sąd natomiast obdarzył wiarygodnością opinię sądowo-psychiatryczną , albowiem została sporządzona przez biegłą zgodnie z jej wiedzą i doświadczeniem. Nadto , nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

H. S. obwiniona jest o to , że : w okresie czasu 15.04.2014 r. – 19.09.2015 r. w miejscowości S., ul. (...) na terenie cmentarza poprzez wyrzucanie i uszkodzenie kwiatów, wiązanek, zniczy ustawionych na grobie złośliwie niepokoiła w celu dokuczenia E. S. (1), tj. o wykroczenie z art. 107 k.w.

Czyn sprawcy wykroczenia określonego w art. 107 k.w. polega na wprowadzeniu w błąd innej osoby albo na innym niepokojeniu. Zachowania te są nakierowane na dokuczenie pokrzywdzonemu. Niepokojenie polega na doprowadzeniu do powstania u osoby niepokojonej uczucia obawy, może polegać na naruszeniu spokoju i równowagi psychicznej, wywołaniu uczucia gniewu, złości, niesmaku lub oburzenia .Dla bytu wykroczenia istotne jest, że wprowadzenie w błąd albo niepokojenie ma się charakteryzować złośliwością po stronie sprawcy. Złośliwe będzie takie zachowanie, które ma na celu sprawienie innej osobie przykrości. Wyrządzenie przykrości jest elementem zachowania sprawcy, który podejmuje zabronione zachowanie "w celu dokuczenia" innej osobie.

W niniejszej sprawie , nie można przyjąć , że zachowanie obwinionej wyczerpało znamiona w/w przepisu. Obwiniona przyznała się jedynie do tego , że tylko raz się zdarzyło , że zabrała z grobu ojca pokrzywdzonej brudną wiązankę , którą zresztą na drugi dzień odstawiła oraz ze dwa razy ,gdy „ skubnęła” jakiś kwiatek z wiązanki . Było też raz tak , że wylała ze znicza wodę , która w niej zalegała. Nie ma jednak żadnych podstaw do uznania , iż robiła to w celu dokuczenia pokrzywdzonej lub ze złośliwości zwłaszcza , że podała powody dlaczego tak robiła. Materiał dowodowy nie pozwala także na ustalenie daty tych zdarzeń.

Mając na względzie powyższe , Sąd obwinioną od popełnienia zarzucanego jej czynu uniewinnił .

O kosztach postępowania , Sąd orzekł na podstawie art. 118§2 kpw.